

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Abecedar

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Maria Giurgea

Maria Georgescu-Bostină

Abecedar

Editura Didactică și Pedagogică, București

Manualul a fost elaborat în conformitate cu programa școlară a Ministerului Educației și Învățământului, aprobată cu nr. 52449/1968, și revizuit în anul 1975.

Abecederul a fost pus în discuția învățătorilor din județele: Iașiomița, Brașov, Teleorman, Buzău, Vaslui, Constanța, Satu Mare, Mehedinți, Brăila și municipiul București.

Redactor:	<i>Tudora Gavrilă</i>
Tehnoredactor:	<i>Victoria Ghimieș</i>
Ilustrații:	<i>Coca Crețoiu</i>
Texte caligrafice:	<i>Constantin Vildescu</i>

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste România

Imnul de Stat al Republicii Socialiste România

Muzică de Ciprian Porumbescu
Text adaptat

Trei culori cunosc pe lume,
Amintind de-un brav popor,
Ce-i viteaz, cu vechi renume,
În luptă triumfător.

Stătem un popor în lume
Străna unit și muncitor,
Liber, cu un nou renume
Și un țel cutezător.

Multe secole luptară
Străbunii noștri eroi,
Să trăim stăpâni în țară,
Ziditori ai lumii noi.

Azi partidul ne unește
Și pe plaiul românesc
Socialismul se clădește
Prin elan muncitoresc.

Roșu, galben și albastru
Este-al nostru tricolor,
Se înalță ca un astru
Gloriosul meu popor.

Pentru-a patriei onoare,
Vrăjmași-n luptă-i zdrobim.
Cu alte neamuri sub soare,
Dăm, în pace, să trăim.

Iar tu, Românie mândră,
Tot mereu să dăinuiești
Și în comunism eră
Ca o stea să strălucești.

Hai să ne unim popoare
În luptă cu mic, cu mare,
Să trăim liberi sub soare
Fără arme nucleare!

Să strigăm cu toți iară,
Cel ce vor război să piară,
Să fie flori pe cîmpie
Și-o lume de omenie!

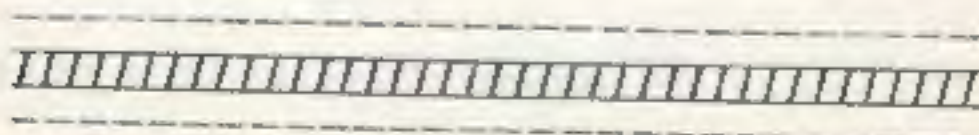
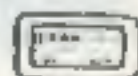
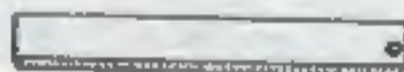
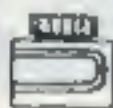
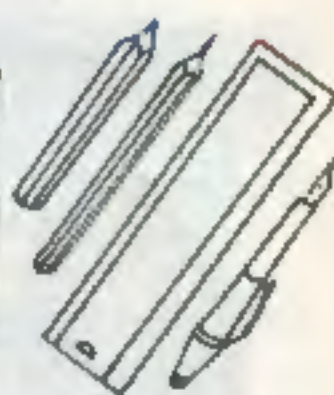
Iarba răă din holde piară,
Din lume umă dispară,
Toți cei cu inimă bună —
Est și Vest — mină în mină.

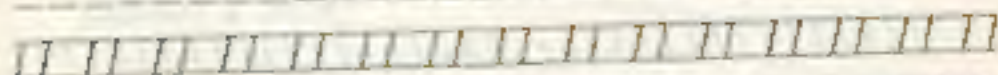
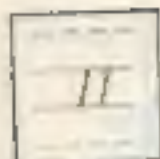
Din Pirinei la Carpați
Să trăim uniți, ca frați
În muncă, pace deplină.
S-avem o viață senină.

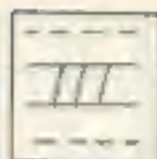
Să facem din tun tractoare,
Din atom lumină, izvoare,
Din rachete nucleare
Pluguri de arat ogoare.

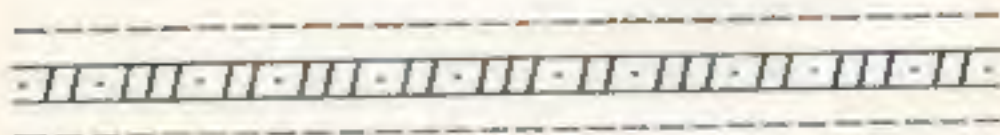
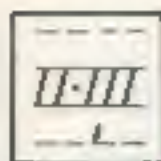
Noi sintem Puterea Mare.
Hai în luptă, deci, popoare!
Pentru pace și dreptate,
Pentru viață-n libertate!

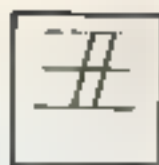
(Din cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la grandioasa adunare populară de la 5 decembrie 1981, consacrată dezarmării și păcii)

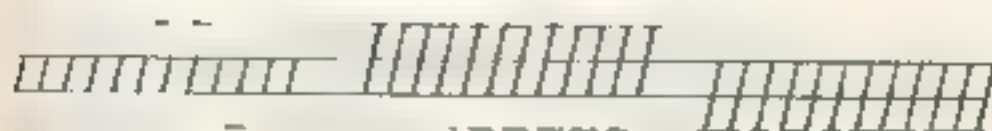
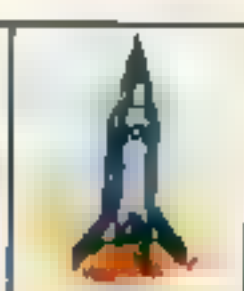
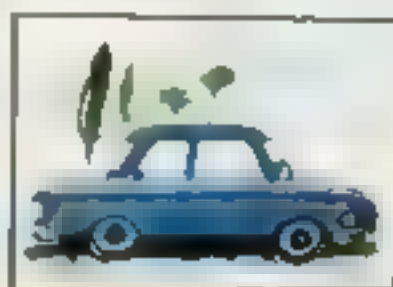
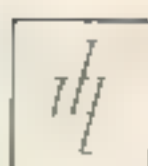

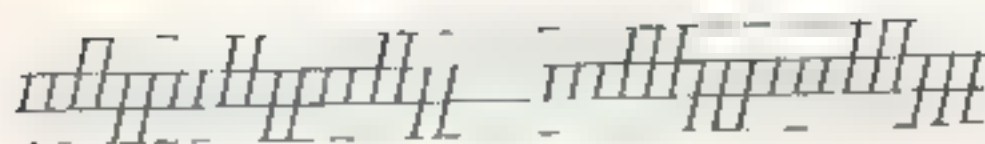
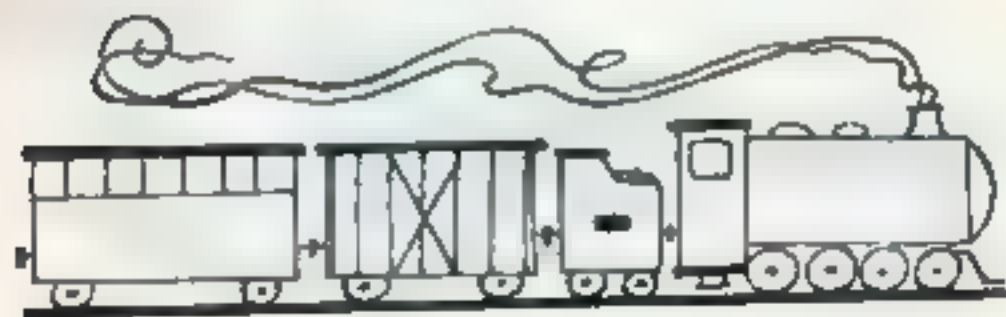
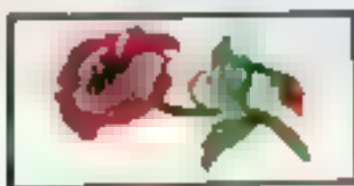
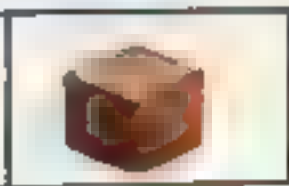
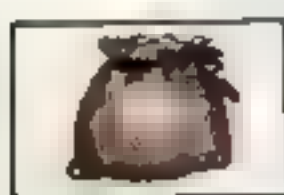
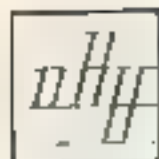

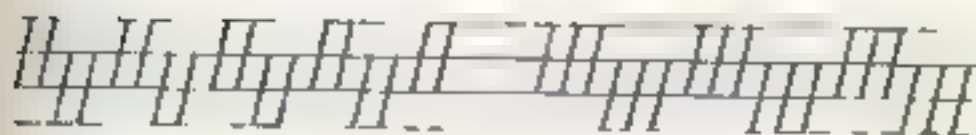

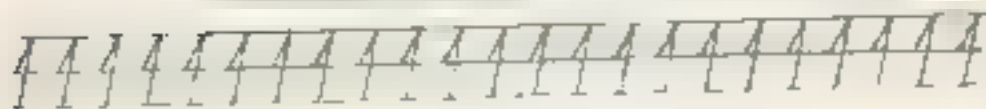
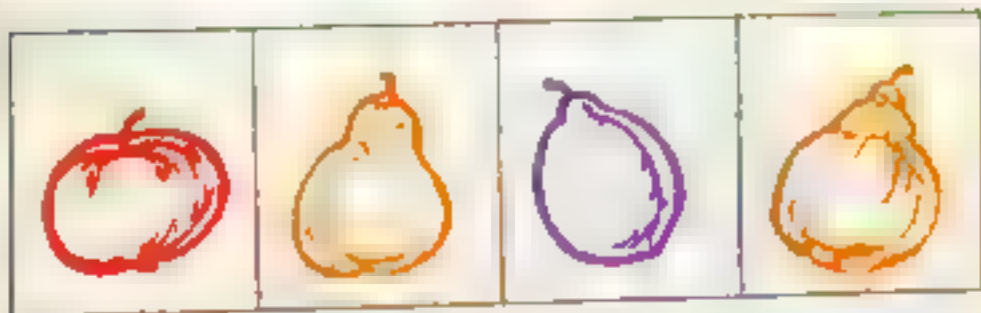
Handwritten text in a stylized, cursive script, possibly a signature or a decorative element.

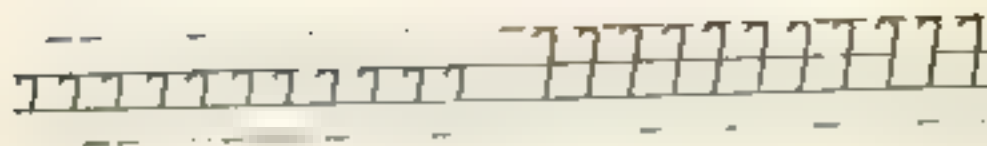

7

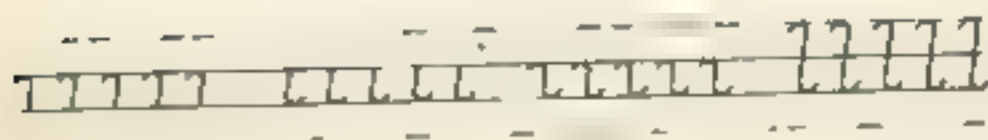

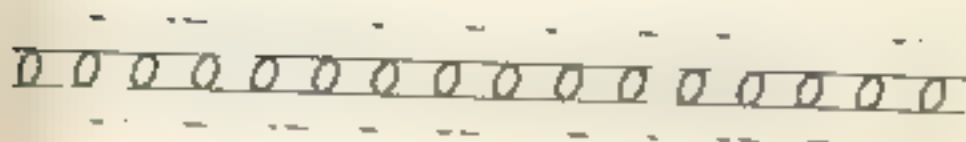
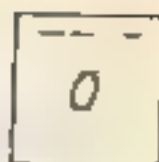

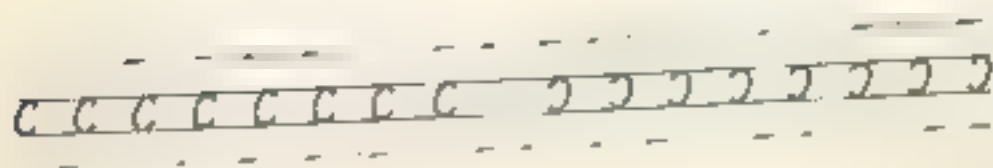
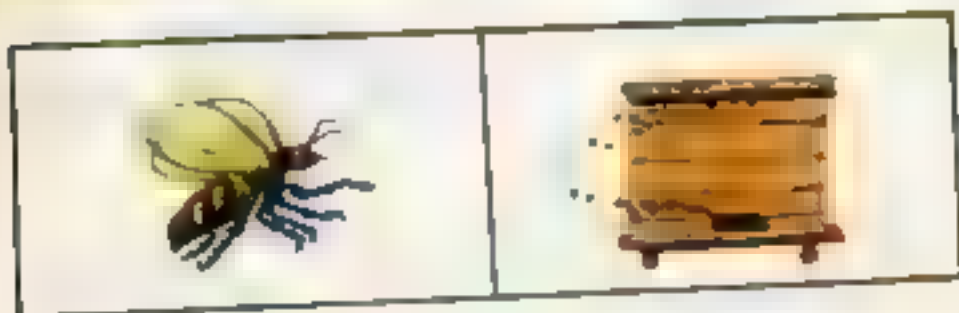
17

17

a

a _

a _ _

a _ _

a a a a a a a a a a a a a

A

A _

A _ _

а а а а а а а а а а а а а а а
А А А А А А А А А А А А А А А

m

ma _ ma _ _ _ma _ma

a a a a a a a a a a a a a
m m m m m m m m m m m m m

ma

ma-ma
ma-ma mama

m m m m a a a a
mama mama mama

M

Ma _ a

_ ma

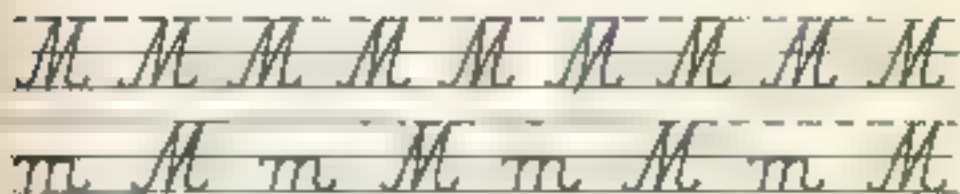
A _

A a
ma

M m
Ma

A a
ma

M m
Ma

i

Mi-mi

Mi _

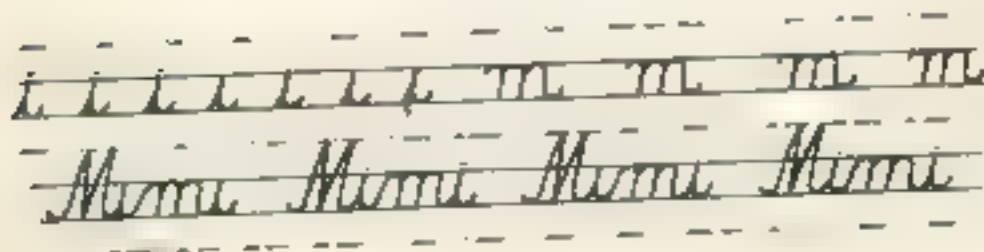
i _

i _

i _

mi _ _

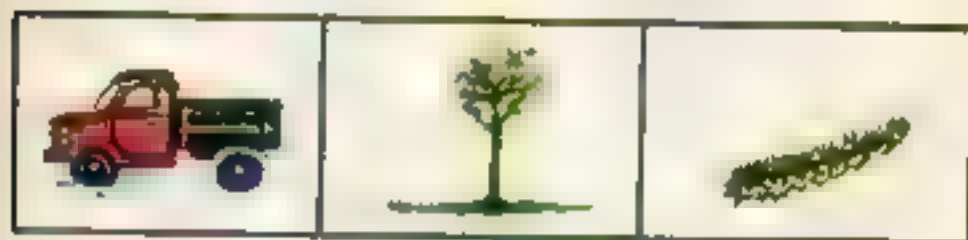
mi _

I

l _ i _

_ mi _

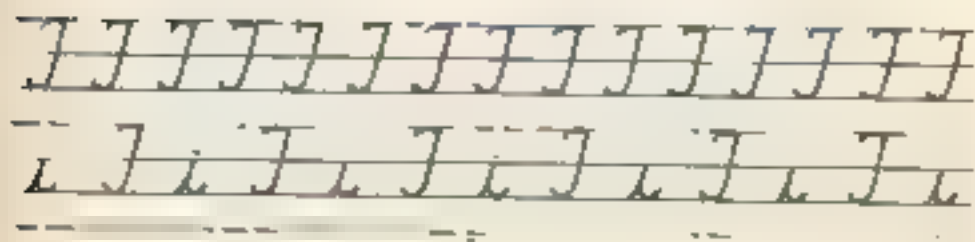
_ mi _

_ mi _

ma _

Mi _

mi _

r

ma-ma
ra-ma

Ma-ra
na-ra

ma-ri _

ra _ _

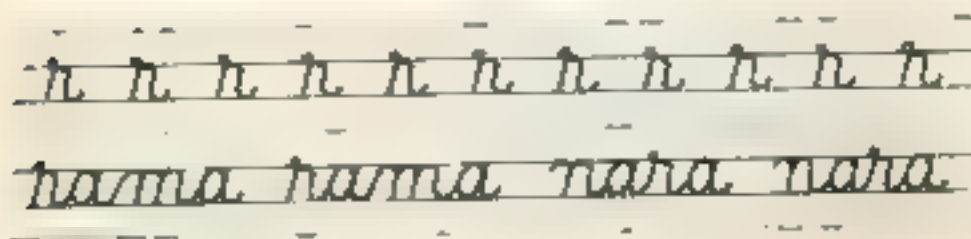
a-ra _

rama

mama

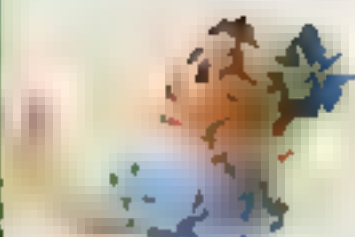
nara

Mara

R

Ri-ri

Ma-ra

_na

_ní _

ra _

_i-na

Ri _

ra _

Ma _

R R R R R R R R R
Riri Riri Mará Mará

e

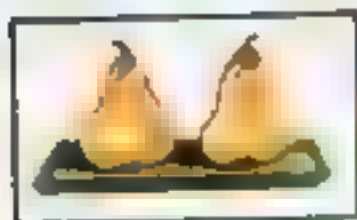

ma-re
me-re

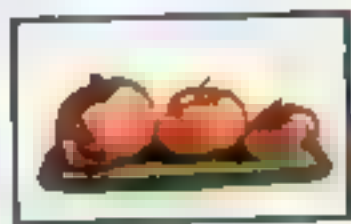
a-re
me-re

A-na
i-na

Ana are mere.

_ re

me _

e e e e e e are mere
Ana are mere.

E

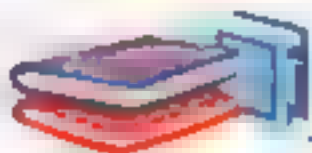

ra-ma
ra-me

ma-re
me-re

ne-ne
E-ne

Ene are

me _ _ _ re _ _ ne _ _

ℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓ

name name mere Eme

U
u

U - u - u!

me-re
ma-re

ma-re
Ma-ra

me-re
mu-re

Nina are mere.
Mara are mure.

mu _

mu _

u u u u u mura mure
Mara are mure.

Ura! Ura!

mu-re

mu-ra

u-ra

A-u-ra

Aura e mare.

Ea are un

U _

|

A _

ra

|

mu _

U U U U U Ura! Ura!
 Aura e mare

C
C

Ni-na

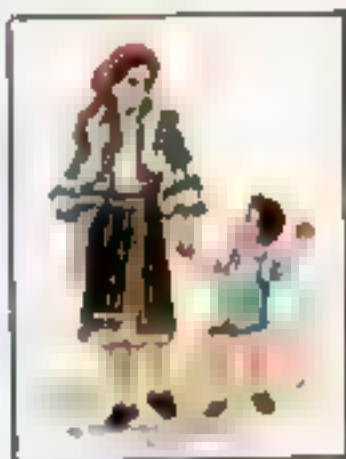
Ni-cu

Mi-ca

A-na

ca-na

nu-ca

Mica are
Ea e mare.

Nicu e cu mama.

C C C C C CANAL TUNNEL

Nice & la maison

Ni-cu | Ri-ca

ca-re | A-na

An-ca | ca-ri-e

— Rica are carie?

— Nu! are carie.

Mi _ | _ ca | Ni _

CCCCC Cu-cu! Cu-cu!

Rica nu are carie.

a-re

o-ge

o-fa

u-na

u-nu

O-пу

R1-ca

No-ri-ca

Mo-ni-ca

Monica are o

mo _ _

Onu are o

Norica are o

70

o o o o o o o o o o

Monica Norica Pica

u-na o-re
u-nu a-re
un am

am un
om an
ou ac
cu au

Anica are

Onica are un ou.
E un ou mare.

un ou	o ca _
un ac	o nu _
un om	o ma _

O O O O O O Onu Onica

Onica are un ou.

L
I

ea
e-le

e-le
la-le-le

Li-na
A-li-na

a-le
a-lo

Alina e cu Lina.
Alina are un an.
Lina e mare.
Ele au lalele.

— Alo! Mama-mare?

__le | la __le | Li __

le le le le le le le le lalele

Ele au lalele.

lu-na a-lu-na au mi-ne
Lu-ca a-lu-ne ai mi-na

Luca e la mine.

— Luca, ai alune?

— Am un cu alune.

— li —

— le —

lo — —

L L L L L L Luca Luca
Luca are alune.

Ă
ă

ma-ma		a-ră		nu-că
ma-mă		ca-ră		mi-că

Lică e mare.
Mălina e mică.
Ea e cu mama.
— Mamă, Lică ară!

mamă		mură
ramă		nară
lamă		cară

ă ă ă ă ă ă Ă Ă Ă Ă Ă
mică mamă ară Mălina

co-că
co-cor

o-ră
o-rar

A-li-na
Că-lin

Călin e cu Alina.

— Căline, un cocor!

— O, un cocor mare!

_ lin

_ ră

co _

Călin e cu Alina.

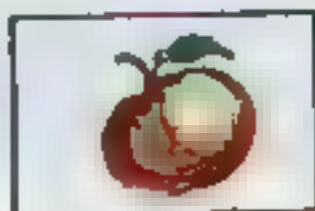
nu-că
nuc

cu-cu
cuc

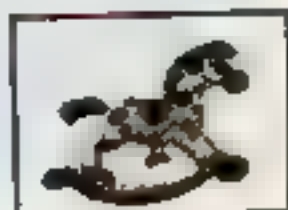
mă-rar
rar

rac

măr

cal

lac
loc

car
cor

lan
lin

mac
mic

nuc

rac

car

cuc

rar

cor

lan

mac

lac

lin

mic

loc

măr
mă-rul

cal
ca-lul

loc
lo-cul

car
ca-rul

cuc
cu-cul

mac
ma-cul

Aurel Corina Irina Marin

T

Toc! Toc! Toc!

loc

tac

ta-tă

lac

toc

la-tă

lat

tot

ia-tă

Toma e cu tata.

— Tată, iată o

— Ea are un

tare.

L L L L L L L L L L L L L L L L

tare tot iată tată

ce

car
car-te

ce
ce-re

Eu cer.
El ce-re.
Ea ce-re.

Tică e cu Marcela.

Marcela ia o carte.

— Ce carte ai luat?

— O carte cu

Tică cere un toc.

ta _ | _ ce | ce _ | _ tă

TTTTTTTTTT ce cere

Tică cere un toc.

V
v

vi-e
vi-ne
vin

oi
voi
Voi-cu

me-re
ce-re
cer

La vie

Noi avem o vie.
La vie e un nuc.
Voicu vine la vie.
El cere un

Eu lau o nucă.
— Ce nucă mare!

ce-re

re-ce

vo-ce

v v v v v vie vin voce

Noi avem o vie.

a-vi-on

a-vi-o-nul

văr

vă-rul

re-ce

e-li-ce

Vărul meu

Vicu vine la noi.

E vărul meu.

El are un avion.

— Ce elice mare are avionul!

— vi — | vă — | — — ce

V V V V V V V V Voicu
 Vicu e vărul meu.

P
p

pe-nar
pe-na-rul
pe-na-re

ca-pac
ca-pa-cul
ca-pa-ce

pă-un
pă-u-nul

pic
pic-tat

co-lo-rat
co-lo-ra-te

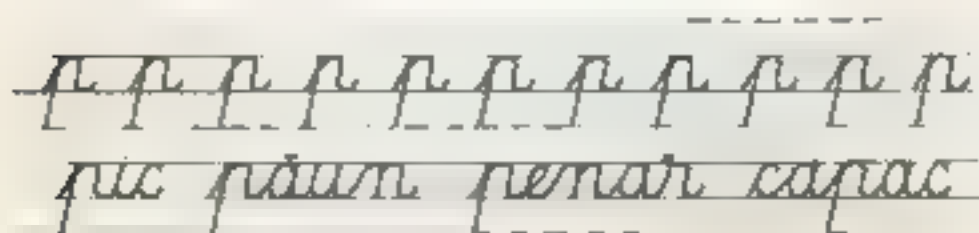
Penarul

Pavel are un penar. Pe capac e pictat un păun.
Vine Marica. Ea cere o linie.
Pavel caută linia.

— Pavele, tu ai pictat penarul?

— Nu.

— Ce pene colorate are păunul!

a-ni-mal

a-ni-ma-le

e-li-ce

pi-tu-li-ce

el ci-tea

ea ci-tea

pe-li-can

a-rici

Cartea lui Paul

Paul citea o carte

La el a venit Mircea.

— Ce carte e, Paule?

— O carte cu animale. Uite o vulpe, un lup,
un arici, un pelican, o pitulice.

Ce multe animale!

P P P P P P Paul Pavel

Paul citea o carte.

S

S

sa-ni-e

ve-sel

a-lu-ne

sa-ni-a

ve-se-lă

a-lu-ne-că

El cum-pă-ră.

El a cum-pă-rat

Sania

E iarnă.

Tata a cumpărat o sanie.

Vasile se urcă pe sanie

— U, u, sania mea!

Sania alunecă la vale. Ea lasă urme pe omăt.

Ce vesel e Vasile!

o o o o o o o o o sanie vesel
Vasile e vesel

ca-să	es-te	ie-pu-re
a-ca-să	po-ves-te	le-pu-ri-că

min-te	toc	ve-cin
cu-min-te	toc-mai	ve-ci-nu!

Povestea

Sorin este acasă.

— Mămico, cum este povestea cu Iepurică?

— Ascultă! Iepurică a pornit la vecinul său Rîlă-Iepurilă. Pe cărare era vulpea cea rea. Noroc cu ursul care tocmai venea! Vulpea a plecat.

Ce cumințe este acum Iepurică!

—cin | ve — nul — ru-ge

Foruma
Foruma ascultă o poveste

D
d

es-te
pes-te

ied
ie-dul

Sa-dul
Sa-du-lui

El du-ce. | El a-du-ce.

Iedul lui Tudor

Peste apa Sadului este un pod. Pe pod vine Tudor. El duce acasă un ied.

- De la cine ai iedul, Tudore?
- De la nenea Dinu.
- Ce ied mic!

ie__ | mie__ | __ce | ci__

d d d d d d d don pod
Tudor are un ied.

pi-tic
pi-ti-cul
lam-pă
lam-pa
a-pa-re
dis-pa-re

El a a-dor-mit. Ea a a-dor-mit

Un vis

Dorina a adormit.

Apare un pitic. El e mic, mic de tot. Piticul
duce o lampă. El ridică lampa. Se uită la Dorina.

Dorina sare din pat.

— Cine este?

Piticul dispare

ce < | ci — | > ce

D D D D D D D D Dorina
Dorina a adormit.

În-tîi	pi-ne	da-tă
În-tî-ra	pîi-nea	În-da-tă

El mă-nîi-că.	Eu mă î-nec.
Noi mîi-n-căm.	El se î-nea-că.

La masă

E ora mesei. Întîi iau loc la masă tata cu mama.
Apoi, noi, unul cîte unul.

— Anca, ai uitat pîinea!

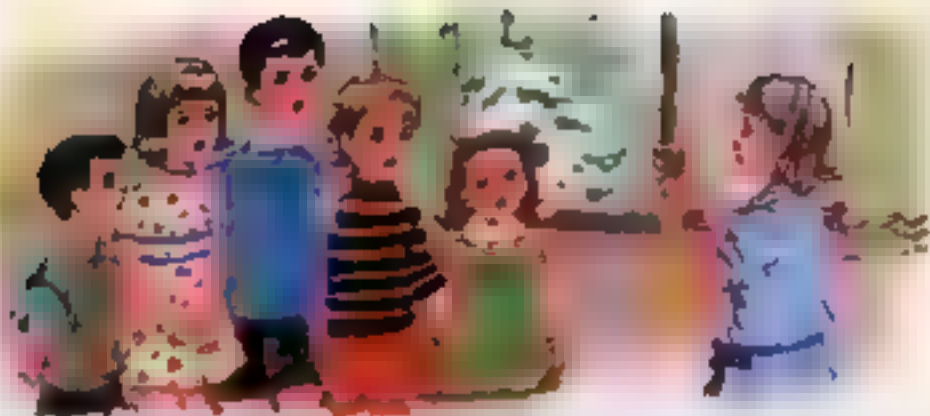
— Îndată, mamă!

Anca aduce pîinea la masă. Mîncăm supa.
Pîrvu se îneacă.

— Pîrvule, mănîncă încet!

î î î î î î î îndată mîine

— Pîrvule, mănîncă încet!

du-ce

con-du-ce

În-ce-pe

În-ce-pem

mun-te

pun-te

rîu

rî-ul

Noi cîn-tăm. | Ei cîn-tă

Noi cîntăm

Noi cîntăm în cor un cîntec de iarnă.

Irina, Aurica, Maricica, Sandu, Costel cîntă cu noi.

Cecilia ne dă tonul. Ea ne conduce. Acum, Începem:

Vine iarna de la munte,
Peste rîu ea pune punte

Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î

În cor cîntă: Irina, Sandu, Costel.

B
b

bu-nic	bar-că	par-te	dar
bu-ni-cul	bar-bă	îm-par-te	da-ruri

Bunicul

Bunicul a venit la noi. Ce bine ne pare

Bine ai venit, bunicule!

Bunicul ne sărută pe rînd. Apoi, ei ne împarte daruri. Lui Bucurel îi dă o barcă. Mie îmi dă o tobă mică.

Ce bucurie pe noi!

bar _		bu _		_ bă
-------	--	------	--	------

b b b b b b b b bunu barca

Eu am o tobă mică.

bob

do-uă

Ei se ur-că.

bo-bul

no-uă

Ei se ur-că.

vo-uă

ca-ba-nă

pîr-ti-e

La cabană

Barbu e cu tata la cabană. Nu departe de cabană
e pîrtia nouă de bob

— Tată, ne dăm cu bobul?

— Da.

Ei se urcă în bob. Ce repede alunecă la vale!

do _

_ uă

vo _

_ uă

no _

_ uă

Bob Bob Bob Bob Bob Bob Bob Barbu

Barbu se urcă în bob.

oa

I-on		a-		roa-tă
I-oa-ne		moa-ră		roa-ta

soa-re		poa-le
soa-re-le		poa-le-le

La moară

E ora nouă. Tata vine acasă.

— Ioane, mâine ne ducem la moară să măcinăm.

Pornim cum răsare soarele.

Moara este la poalele dealului. Ea are o roată mare. Pe roată cade apa:

Taca, taca, tac!

Taca, taca, tac!

Ioana moară roată poale
Moara are o roată mare.

vi-oa-ră

vi-oa-ra

poar-tă

poar-ta

coar-dă

coar-da

Mi-oa-ra

Toa-der

În-cear-că

Vioara lui Toader

Oana e la Mioara.

Se aude poarta.

— Cine vine?

— E Toader. El aduce vioara.

— Toadere, cîntă un cîntec!

Băiatul ia vioara în mînă. El încearcă să cînte.

Se rupe o coardă. Toader îi pune o coardă nouă.

Apoi, cîntă o sîrbă veselă.

Vioara are o coardă nouă.

joa-că	joc	vîj
joc	joi	vî-jî-ie
co-joc	jos	vî-jî-it

ju-că-ri-e	pa-puc	a-ju-tă
ju-că-ri-a	pa-pu-cei	a-ju-tor

La joacă

E joi. Sîntem acasă. Începem să ne jucăm.
Jenica îi ia pe Martinică din dulap. Ea îi pune cojoc
verde. Eu îi pun papucei de piele.

Ionel caută jucăria care vîjîie. Jenica îi vine în
ajutor.

Ionel ia jucăria: vîj! vîj!

joc vîj cojoc
Noi începem să ne jucăm.

a-jun

cu-raj

soa-re

a-ju-nul

cu-ra-jos

nin-soa-re

lo-veas-că

cir-cu-lă

răs-pîn-ti-e

Un băiat curajos

Era în ajunul Anului Nou. Se pornise o ninsoare mare. Jianu se ducea acasă. Înaintea lui era Mioara. La răspîntie, era să o calce un camion. Jianu, băiat curajos, o luă de mînă.

— Mioaro! Ai răbdare pînă ce apare lumina verde!

Jianu Jianu
— Jianu este un băiat curajos

H

h

hai

hai-nă

hai-ne

o-ra

ho-ra

ho-ră

ve-neam

ve-nea

ve-neau

La horă

Horia este vărul meu.
 Odată, eram la el, în satul Hotarele.
 Duminica, mă duceam cu Horia la horă.
 Acolo, veneau oameni din mai multe sate.
 Ei purtau haine cusute cu modele colorate.
 În timp ce jucau hora ei cântau:
 Alunelul! Alunelul!
 Hai la joc!

*h h h h h horă haine
 Ei aveau haine curate.*

vî-nă-tor
vî-nă-toa-re

vî nat
vî-na-tul

har-nic
har-ni-că

tot		la-u-dă
tot-dea-u-na		lă-u-dat

Haiduc

Horia este un bun vînător.

Haiduc este cîinele lui. Ce cîine harnic este Haiduc!

Horia se duce des la vînătoare. Haiduc aduce totdeauna vînatul. Îl pune jos.

— Ham, ham, ham!

Horia îl laudă. Haiduc dă din coadă.

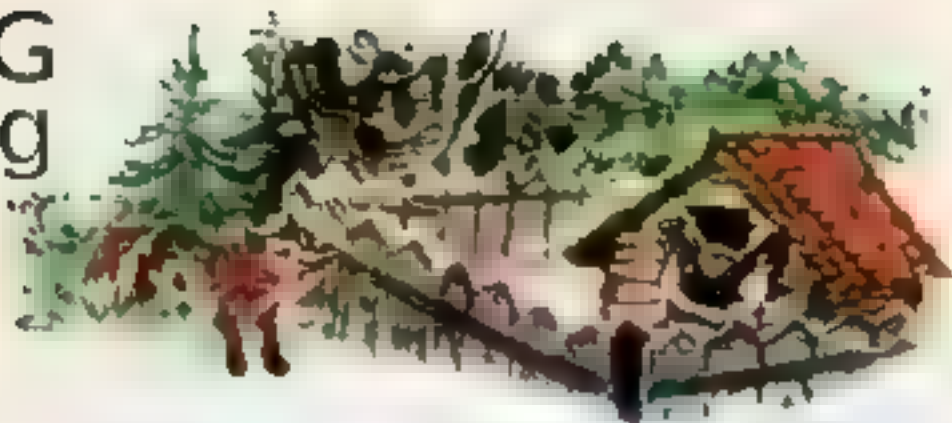
Ce se mai bucură Haiduc!

— nic | hai — ho —

H H H H H Horia Haiduc

Haiduc este harnic

G
g

gă-i-nă		gar-dul		pă-că-li-tă
gă-i-nu-șă		gar-du-lui		pă-că-lit
tîr-coa-le				

Găinușa harnică

O găinușă avea casa lângă pădure. Vulpea îi dădea tîrcoale. Odată, ea bătui în gard: Cioc! Cioc!

— Cine e?

— Sînt eu vecina ta, vulpea. Găinușă harnică, aș dori să văd și eu casa ta!

— Bine, vino!

Vulpea dădu ocol gardului, dar poartă nu găsi. Cum să sară gardul?

Și așa, vulpea rămase păcălită

g g g g g g g g găinușă harnică
Era o găinușă harnică.

gît
gî-tul
go-laş
go-la-şă
gu-ler
gu-le-raş
şi-ret
şi-rea-tă

mic
mici

Puişorii

E luna martie. Găinuşa harnică are acum nouă puişori. Ei sînt mici şi gălbioni. Unul are guleraş roşcat. Cel mai mic are gîtul golaş.

Găinuşa a găsit o rîmă.

— Cot-cot-cot!

Puişorii vin repede.

— Piu! Piu! Ce bună e rîma!

Cum se lasă seara, găinuşa îşi bagă puii în casă. Vulpea e şireată. Ea tot mai dă tîrcoale casei.

pui
pui

puişori
puişorii

pom
pomii

Găinuşa a găsit o rîmă.

al-bă
alb

mul-tă
mult

tim-pul
timp

tort
cort
port

ma-ri-nar
ma-ri-nari
ma-ri-na-rii

În port

Tata e marinar

Nicșor, hai cu mine în port !

*Am sărit în sus de bucurie Nu după mult
timp am ajuns în port Acolo erau multe
vapoare*

*Unul vopsit în alb, se depărta încet în
larg Marinaru erau pe punte și salutau
Am salutat și noi*

Și eu doresc să ajung marinar !

vă-gon	trei	greu	sca-un
vă-goă-ne	tren	grea	sca-u-ne
vă-goă-ne-le	tre-nul	grei	sca-u-ne-le

pu-ne		tai	ci-ne		Ge-lu
spu-ne		stai	cinci		E-u-gen

lo-co-mo-ti-vă	răs-tur-nat
----------------	-------------

Cu trenul

Gelu, Traian și Lucica se plimbă cu trenul.
Un scaun răsturnat e locomotiva. Cîteva scău-
nele sînt vagoanele

Eugen e mecanic. El conduce trenul.

— Toată lumea în vagoane! Trenul pleacă peste
cinci minute.

Gelu îl urcă greu pe Moș-Martin. Rică-lepurică
stă lîngă Traian.

— Nu te teme, păpușico! Stai lîngă mine, îi
spune încet Lucica.

U-u-u! Trenul pornește.

Eugen e mecanic.

Z	ra-ză	um-bră
	ra-za	um-brit
z	ra-ze-le	um-bri-te
	bar-bă	va-ră
	bar-ză	pri-mă-va-ră
	ger	zboa-ră
	ge-roa-să	a zbu-rat

de-gea-ba

Ea se în-căl-zea.

Vin berzele

Iarna geroasă a trecut. Acum e primăvară. Cerul e senin. Razele soarelui sînt mai calde. Vîntul adie ușor. Numai prin locuri umbrite mai vezi zăpadă.

Azi, la amiază, am văzut o barză. Era pe acoperișul unei case. Se încălzea la soare.

— Cine a adus primăvara? Tu?
Degeaba! Barza nu a auzit.
Ea a zburat mai departe.

*z z z z z z z zăpadă raze
Degeaba! Barza nu a auzit.*

Mămica mea,

Lucrezi un uşoră Lucrezi
şi acasă. Eşti ca o albiniă de
harmica. Şi cu mine eşti atât
de bună!

Azi, e ziua ta! E ziua
de 8 Martie

Abia te aseşti.

Pentru tine am pre-
gătit un dar, un semn
de carte

Am pus în el toată
subirea mea

Zorca

lu-crez

lu-crezi

lu-crea-ză

zi-uă

zi

azi

u-zi-na

u-zi-nă

u-zi-ne

tîr-ziu | zori

zi < | — zi — | > ge

ZZZZZZZZ Zorca, uşoră

F
f

fa-bri-că

fran-ze-lă

fo-lo-si-tor

fa-bri-ca

fran-ze-la

fo-lo-si-toa-re

mun-ci-tor

har-nic

mun-ci-tori

har-nici

hra-nă

cor-nuri

fran-ze-le

La fabrica de pâine

Ieri am vizitat o fabrică de pâine. Acolo lucrează muncitori harnici. Tatăl lui Florin este și el muncitor acolo. El a mers cu noi prin fabrică.

Am văzut cum se fabrică pâinea neagră, franzela și cornurile.

Munca e grea, dar folositoare.

Pâinea nu poate lipsi din hrana omului.

fabri-că fran-zelă
Ieri am fost la o fabri-că

gi

me-se-ri-e

ma-ca-ra

me-se-rii

ma-ca-ra-giu

mi-nă

fi-la-tu-ră

șo-fer

mi-ner

fi-la-toa-re

șo-feri

in-gi-ner

a gro-nom

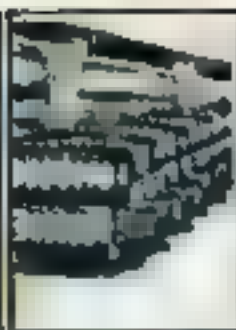
Vreau să am o meserie

Tata e miner. Mama e filatoare. Fratele meu cel mare este șofer. Tatăl lui Cezar este tipograf. Tatăl lui Gigel este macaragiu.

Fiecare om își alege o meserie.

Și eu, când voi fi mare, voi avea o meserie.

TTTTTTTT Florin Tănel
Florin e inginer.

hai-nă
hăi-nu-ță

cu-su-ță
cu-sut

cro-i-ță
cro-it

Hăinuța

Țicu are o hăinuță nouă.

— Tăticule, cum a fost făcută această hăinuță?

— E o poveste lungă. Hăinuța e făcută din stofă de lână. Lina a fost tunsă de pe oi și dusă la fabrică. Muncitorii au curățat și au tors lina. Din fire, țesătorii au țesut stofa. Croitorul a croit și a cusut hăinuța.

— Cîți oameni au muncit la hăinuța mea!

mun-ci-tor
mun-ci-tori
mun-ci-to-rii

țe-să-tor
țe-să-tori
țe-să to ri

cro-i-tor
cro-i-tori
cro-i-to-rii

Țicu Țigulea
Țicu are o hăinuță nouă

cea-sul

ceas

um-blă

um-blâm

cîn-tec

cîn-te-cel

ne-în-ce-tat

încet

a-tîr-nat

a-tîr-na-tă

se în-toar ce

se su-ceș-te

Ea a-jun-ge

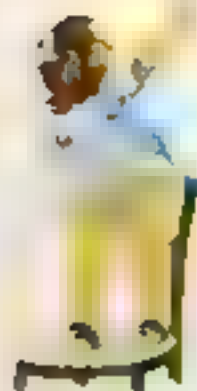
El a-jun-ge.

El vrea.

Ea vrea.

Lizuca și ceasul

Stă, sus, atârnat pe perete. Lizuca se uită la el.

— Ce poate fi?

Din el se aude încet un cîntecel.

Tic-tac, tic-tac.

Lizuca vrea să știe ce este înăuntru. Se suie pe un scaun. Întinde mîna, dar nu ajunge la el.

— Ce cauți acolo? Nu se umblă la ceas! îi spune mama.

a-jun
a-tîr
ge

mar
pa
gi
ne
nă

ceas întoarce ajunge încet
— Ce cauți acolo?

Dimineața

Cu săpun mă spăl
Și cu apă rece
Peste fața toată
Mult clăbuc imi trece

Și ce dacă somnul
Nu vrea ca să plece?
Eu, dacă mă spăl,
Am tot nor cit zece!

re
ze
vo

ce

tre
ple
pla

ce

a
a
a

ce

la
ea
lea

circ
cir-cul

a-rici
a-ri-ci

bur-suc
bur-suci

Cîrcul din pădure

În pădure e zarvă mare. Animalele mari și mici sînt adunate în poiană. A venit un circ de seamă.

Moș-Martin ridică greutate. Vulpoiul e dresor. El intră cu zece arici. Aricii fac tumbe. Urmează cinci veverițe. Ce acrobate! Ce agere sînt! Cine le poate întrece?

Doi bursuci aplaudă cu putere.

Numai iepurașul stă pe margine. E din fire cam fricos.

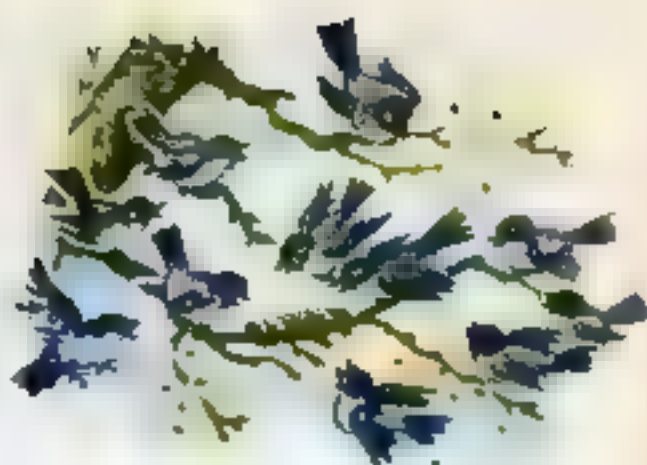
*circ arici bursuci cinci
Cinci veverițe vin în poiană.*

ci-reș
ci-re-șe

cea-tă
cear-tă

vra-bi-e o-mi-dă
vră-bii o-mizi

gîl-cea-vă

Să o mă-ninc.
Să o mă-nîn-ce.

Cearța

Pe o ramură de cireș e mare gîlceavă.

— Cip, cip, cip și cip-cirip!

Zece vrăbii se ceartă.

De ce oare?

Au zărit o omidă.

Cine o va mîncea?

Între ele vine o vrăbie bătrînă.

— Ajunge! Încetați cearta! Pe copaci sînt destule omizi. Căutați din ramură în ramură

*Cine este muncitor
De hrană nu duce dor.*

mică
mici

copac
co —

pi — —
pisici

ciupercă
ciu —

circ
cir-cul

a-rici
a-ri-ci

bur-suc
bur-suci

Cercul din pădure

În pădure e zarvă mare. Animalele mari și mici
sînt adunate în poiană. A venit un circ de seamă.

Moș-Martin ridică greutate. Vulpoiul e dresor.
El intră cu zece arici. Aricii fac tumbe. Urmează
cinci veverițe. Ce acrobate! Ce agere sînt! Cine te
poate întrece?

Doi bursuci aplaudă cu putere.

Numai iepurașul stă pe margine. E din fire cam
fricos.

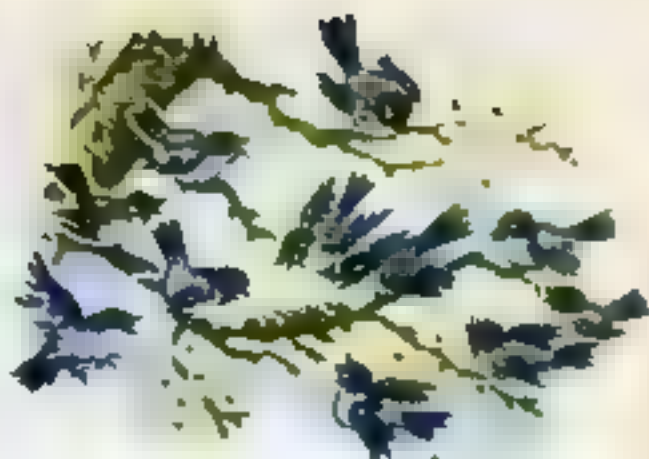
*arc arici bursuci cinci
Cinci veverițe vin în poiană.*

ci-reș
ci-re-șe

cea-tă
cear-tă

vra-bi-e o-mi-dă
vră-bii o-mizi

gîl-cea-vă

Să o mă-nînc.
Să o mă-nîn-ce.

Cearta

Pe o ramură de cireș e mare gîlceavă

— Cip, cip, cip și cip-ciripl

Zece vrăbii se ceartă.

De ce oare?

Au zărit o omidă.

Cine o va mîncă?

Între ele vine o vrabie bătrînă.

— Ajunge! Incetați ceartal Pe copaci sînt destule omizi. Căutați din ramură în ramură.

*Cine este muncitor
De hrană nu duce dor.*

mică
mici

copac
co —

pi — —
pîsici

ciupercă
ciu —

min-ge
min-gea

geam
gea-muri

spar-tă
spar-te

în-cin-ge

Mingea

Angela și Georgică au primit o minge în dar.
Au ieșit cu mingea în curte. Vine și Geta cu Eugen.

Se încinge joaca. Mingea sare de la un copil la altul. Acum a sărit departe. Georgică fuge după ea.

— Mingea e spartă! A căzut pe un colț de geam.
Degeaba, nu ne mai putem juca!

*geam minge Angela Geta
Georgică fuge după minge.*

re-vis-tă

re-vis-te

cu-leg

cu-legi

cu-le-ge

roa-tă

ro-ta-tr-vă

a-jung

a-jungi

a-jun-ge

ti-pă-lesc

ti-pă-reș-te

merg

mergi

mer-ge

La tipografie

Nenea George este tipograf. În fiecare dimineață, el merge la tipografie. Acolo se tipăresc ziare și cărți. Miroase a cerneală.

Cum ajunge, nenea George se așază la mașina de cules litere. Acum, culege o poveste pentru revista noastră. Revista trebuie să intre repede la rotativă. Numai așa va putea să apară la timp.

Nenea George este tipograf.

gim-nas-ti-că
gim-nas ti-ca

semn
sem-nal
sem-na-lul

În-tîi
din-tîi

Îm-part
Îm-par-te
Îm-păr-țim

fug
fu-ge
fu-gim

Ora de educație fizică

Îeșim în curte.

Unu, doi! Unu, doi! Mergem toți în pas viol.

Ne așezăm pe patru rînduri. Facem gimnastică după comandă. Apoi ne pregătim de fugă. Tovarășul Învățător ne dă semnalul. Fugim către marginea terenului. Cîștigă cei care ajung mai repede la semn.

Ura-a-a! Mircea, Gina și Gigel au ajuns cei dintîi.

*Si se gimnastică margine
Gina și Gigel au fugit repede*

cerb	gi-ra-fă	pi-cior	ră-get
cer-bul	gi-ra-fa	pi-cioa-re	ră-ge-te
gră-di-na		zo-o-lo-gi-că	

La grădina zoologică

*Întindem la o grădina zoologică. Aici vedem
animale de la noi din țară și din alte țări.*

*Cerbul își poartă coarnele cu mândrie. O
vulpă șireata se uita la noi.*

Uite și girafa! Ce gât lung are!

- Și picioarele îi sunt lungi!

Deodată se aude un răget.

*- Este leul, spune tata. E un animal fu-
mos și puternic. I se mai zice și regele
animalelor. Să mergem la el!*

che

o-che-iari

u-re-che

școa-lă

o-che-la-rii

pe-re-che

șco-lar

Tu citești.

El citește.

Costache și ochelarii

Bunicul citește ziarul. Costache vrea și el să citească

— Bunicule, te rog, îmi dai ochelarii tăi?

— Sînt mari pentru tine. Îți fac unii pe măsura ta.

Bunicul îi face o pereche de ochelari din carton. Costache își pune ochelarii. Apoi, ia ziarul în mînă.

— Ce ai citit? îl întreabă bunicul.

Costache îi spune ceva la ureche.

— Nu te necăzi, îi spune bunicul. Cînd vei merge la școală, vei învăța să citești.

che ureche ochelari
Costache își pune ochelarii.

pă-pu-șă	pă-pu-șari		Va-si-le
pă-puși	pă-pu-șari		Va-si-la-che
	ja-che-tă		sce-nă

Vasilache

La școală avem un teatru de păpuși

Tovarășa învățătoare ne arată o păpușă cu
nasul lung și roșu. Pe cap are un fes galben
Este îmbrăcată cu o jachetă cu picățele.

E tare hazlie!

— Cum se numește? am întrebat noi.

— Vasilache. E prima păpușă care a jucat la
noi pe scenă. Ea râdea de leneși și de mincinoși,
de bătauși și de lăudăroși. Păpușarii o poartă
peste tot.

Vasilache este o păpușă fără pereche.

Vasilache este o păpușă hazlie.

chi

te-le-vi-zor		des-chi-de	în-chis
te-le-vi-zo-rul		des-chid	des-chis
fe-l-ci-ta-re		po-e-zi-e	
fe-li-ci-tări		po-e-zi	
Eu de-se-nez.		Voi de-se-nați.	

La televizor

Mama deschide televizorul. Paraschiva și Chiriac vin repede. E ora copiilor. Apare Mihaela. Ea stă de vorbă cu școlarii din clasa întâi.

— Am aflat că învățați bine și mă bucur, spune Mihaela. Acum, puteți citi și socoti. Ați învățat multe poezii. Desenați și cîntați frumos. Ba chiar, de 8 Martie, ați trimis felicitări mamei și tovarășei învățătoare. Bravo, copii!

Paraschiva și Chiriac sar în sus de bucurie.

chi deschide Paraschiva
Chiriac privește la televizor.

steag		chip		unchi
stea-gul		chi-pul		un-chiul
ro-chi-e		bu-chet		
ro-chi-ță		bu-che-te		

De 1 Mai

E mare sărbătoare E ziua de 1 Mai.

Ne pregătim să mergem la serbare. Mama îmi dă rochița cea nouă. Plecăm.

Ce mulți oameni! Unii au în mîini buchete de flori. Alții poartă steaguri roșii și tricolore. Îl văd și pe unchiul Paraschiv. El duce un steag mare, roșu.

Apare un grup de tineri. Ei sînt îmbrăcați în costume naționale. Pe chipurile lor e multă veselie. Ei vin la serbare cîntînd și jucînd.

Trăiască ziua de 1 Mai!

ghe

ghe-te

ghe tu țe

ghe-tu-țe-le

|

ghem

ghe-mu-it

ghe-mu-i-te

a-te-li-er

a-te-li-e-rul

cli-pă

cli-pe

gher-ghet

gher-ghet-furi

Ghetele și ghetuțele

Ghetuțele lui Gheorghe stau ghemuite pe prispă

Lingă ele vin ghetele tatălui său

— Sîntem atît de obosite! spun ghetele. Toată ziua am alergat. Am fost pe ogor, la țarcul oilor, în ovadă, la atelerul cu ghergheturi.

— Obosite sîntem și noi, răspund ghetuțele
Și Gheorghe a alergat toată ziua, dar la joacă!

Peste cîteva clipe și ghetele și ghetuțele au adormit.

*ghe ghete Gheorghe
Ghetuțele stau ghemuite.*

în-ghe-ța-tă

în-ghe-țat

bu-zu-nar

bu-zu-na-re

ghe-re-tă

ghe-re te

vîn-ză-tor

vîn-ză-to-rul

lă-co-mi-e

la-com

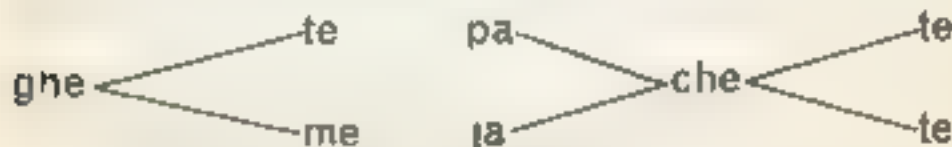
Înghețata

E cald. Angheluță iese tiptil din curte. La ghereța din colț este înghețată.

— Ce bună este înghețata! Aș minca și eu!

Angheluță are în buzunar doi lei de la bunica. El cere două cornete de înghețată. Angheluță e a și începe să mănince cu lăcomie. Vînzătorul îl vede.

— Nu te grăbi! Înghețata se mănîncă încet. Altfel, are să te doară în gît

Angheluță cere înghețată.

ghi

ne-ghi-nă
Ne-ghi-ni-ță
în-ghi-te
în-ghit
în-ghiți

ghem
ghe-mut

gînd
gîndul

Neghiniță

A fost odată un moș și o babă. Pe cînd împletea la ciorap, bătrîna se gîndea

— Bine ar fi să avem un copil. Fie și cît un ghem de mare.

— Dar, dacă ar fi cît o neghină?

— Cine a vorbit?

— Eu, Neghiniță, gîndul oamenilor. Sînt mic de tot și pot intra în urechile oamenilor. Așa am aflat la ce te gîndeai.

— Bine, Neghin_ță, vino să te văd!

Bătrîna dădu să îl sărute

— Încet, mamă, că mă înghuți! zise Neghiniță.

*ghi ghivea neghină
Neghiniță era mic de tot.*

Ghici!

Din grădina lui Mihai,
De sub tufe de urzici,
A ieșit un ghem de scar
Ca să caute furnici.
Ce să fie oare?

Ghici?

Ghici, ce e?

Lungi urechi, picioare lungi,
Doar cu pușca îl ajungi,
Doarme în lan și în tufiș
Tot cu ochii mari, deschiși.

Ghici ghicitoarea mea!

e-xer-ci-țiu
e-xer-ci-ții

pix
fix

ex-pli-ca-ți-e
ex-pli-ca-ți

O întâmplare

Sună de intrare. E ora nouă fix.

Acum, avem matematica. Tovarășul învățător
ne dă să rezolvăm câteva exerciții de adunare.
Deschidem caietele. Începem să lucrăm. În
casă este liniște deplină.

Deodată se aude glasul Xeniei:

— Nu mai am cerneală în stilou!

Elevii o privesc nemulțumiți.

Alexe îi împrumută Xeniei un pix.

Acum, toți elevii pot termina exercițiile în
liniște.

*X X X pix explicație exercițiu
Alexe îi dă Xeniei un pix*

K
k

ki-lo-gra-me

ki-lo-gram

ki-lo-gra mul

cum pă-ră-turi

ma-ga zi-ne

ma-ga-zin

ma-ga-zi-nul

ki-lo-me-tru

La cumpărături

— Hai, Gheorghiță, să o ajutăm pe mama, îm- spune tata.

Plecăm la magazinul alimentar. Până acolo facem un sfert de oră. Este aproape un kilometru.

Cumpărăm un kilogram de orez, două kilo- grame de zahăr și două kilograme de carne. Luăm și un kilogram de brinză.

Ajungem acasă.

— A fost grea plasa cu cumpărături? întreabă mama

— Să socotească Gheorghiță câte kilograme a avut, spune tata.

k. H. k. H. kilogram kilometru
Kilogram Kilometru

stra-dă
stra-da

stro-pesc
stro-peș-te

strat
stra-turi
stra-tu-ri-le

stro-pi-toa-re
stropi
stro-pii

pli-veș-te
pli-vesc

în-vi-o-rea-ză
în-vi-o-ra-te

O fetiță harnică

Crina locuiește pe strada mea. E o fetiță numai cât un nod de mare. Cum se face cald o văd în grădină. Ea plivește iarba din straturile de zarzavat sau udă florile.

Și acum e cu stropitoarea în mână.

— Ce faci acolo, Crina?

— Stropesc florile! Uite cum se înviorează sub stropii reci de apă.

Strada stropi păstrează strat

scri-e
scriu

scris
scri-soa-re

poș-tă
poș-taș

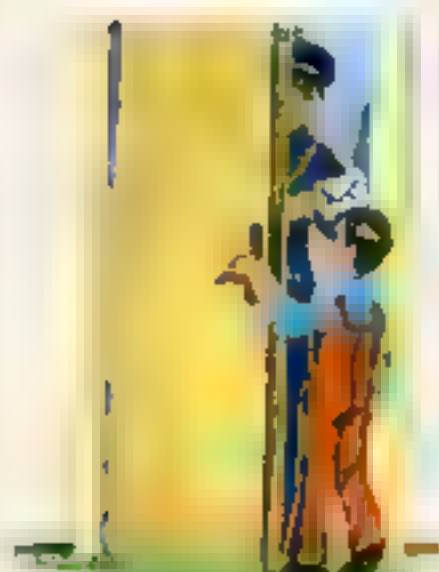
răb-da-re
ne-răb-da-re

a-be-ce-dar
a-be-ce-da-re

Scrisoarea

Azi, poștașul a trecut și pe la noi. Era cu geanta plină de scrisori. El a lăsat un plic pe care era scris numele meu. Am deschis plicul cu nerăbdare. Era de la prietenul meu Florin.

Am început să citesc.

Dragă Andrei
Am învățat și ultima
literă din abecedar. Al
de bucuros sunt că știu
să scriu și să citesc!

Aceasta e prima mea
scrisoare. De cînd doream
să o pot scrie!

Cu bine,

Florin

â

ro-mân
ro-mân-că

ro-man
ro-mân-ce

ro-mă-nesc
ro-mă-neas-că

Re-pu-bli-ca So-ci-a-lis-tă Ro-mă-ni-a

Tara mea

Țara în care locuim se numește Republica Socialistă România.

Avem o țară mare, frumoasă și bogată. Locuitorii ei sînt harnici și pricepuți.

Capitala țării noastre este orașul București.

Ești atîta de frumoasă,

Țara mea!

Pentru tine-am să muncesc,

An de an, să înflorești,

Țara mea!

â â â â â român româncă
Republica Socialistă România

Partidul

Oriunde merg,
În tot ce simt
Alături ești,
Iubit Partid!

Ești școala nouă,
Cartea frumoasă,
Ești pâinea caldă
Ce-avem la masă.

Ești câmpul verde,
Ziua senină,
Hidrocentrala
Ce dă lumină

*Trăiască
Partidul Comunist Român!*

ALFABETUL LIMBII ROMÂNE

a A a A	ă Ă ă Ă	â Â â Â
b B b B	c C c C	d D d D
e E e E	f F f F	g G g G
h H h H	i I i I	î Î î Î
j J j J	k K k K	

l	L	m	M	n	N
					
<i>l</i>	<i>L</i>	<i>m</i>	<i>M</i>	<i>n</i>	<i>N</i>
o	O	p	P	r	R
					
<i>o</i>	<i>O</i>	<i>p</i>	<i>P</i>	<i>r</i>	<i>R</i>
s	S	\$	\$	t	T
					
<i>s</i>	<i>S</i>	<i>\$</i>	<i>\$</i>	<i>t</i>	<i>T</i>
t	T	u	U	v	V
					
<i>t</i>	<i>T</i>	<i>u</i>	<i>U</i>	<i>v</i>	<i>V</i>
x	X	z	Z		
					
<i>x</i>	<i>X</i>	<i>z</i>	<i>Z</i>		

Vine ploaia!

Vine ploaia, bine-mi pare!
În grădină am o floare,
Ploaia o va crește mare,
Vine ploaia, bine-mi pare!

Vine ploaia, bine face!
Spicul plin acum se coace,
Spicului răcoarea- pace,
Vine ploaia, bine face!

de George Coșbuc

1 Iunie

Azi, pentru toți copiii lumii e
sărbătoare.

Am venit la școală cu flori și
stegulețe. Vrem să ne facem clasa
mai frumoasă ca oricând. E doar
ziua noastră, ziua copiilor!

În această zi, dorim să ne ară-
tăm bucuria și recunoștința pentru
cei care ne poartă de grijă. Vrem să
trăim în pace și să avem o copilărie
fericită.

Și acum, de ziua noastră.

*Flăcăii copii se cîntă
cu lotu' copii din țară!
A noastră e ziua copii,
E ziua inimii din vară!*

Bun venit, vară!

A venit vara. Ea a adus zile cu cer senin și soare arzător.

În livadă, fructele au început să se coacă. În grădini, legumele sînt din belșug. Pe cîmp, lanurile aurii de grîu așteaptă secerătorii

E căldură ca de cuptor. Arșița ne gonește pe malul riului, la pădure, la ștrand, la munte sau la mare. Cîte plimbări nu putem face vara!

Vară, vară! Am vrea să stai cît mai mult la noi! Ne place căldura razelor tale și ne bucurăm de bogăția pe care o aduci. De aceea, îți spunem bun sosit!

Șoimii patriei

Fete și băieți
Sîntem șoimii patriei
Harnici și ascultători
În grădina țării flori.

Școala, munca îndrăgim
Și părinți ni-l iubim.
Învățăm, ne pregătim
Țării de folos să-i fim.

Tie-ți datorăm, partid,
Traiul liber, fericit.
Spre-mpliniri și viitor
Sub drapelul tricolor.

*Tie-ți datorăm, partid,
Traiul liber, fericit.*

Săptămîna

Şapte flori,
Şapte surori
Cît ai vrea să le măsoară
Cum e una-î şi cealaltă:
Nici mai mică, nici mai înaltă!
Din grădină cînd le-aduni,
Îţi apare-n faţă *luni*
Marti răsare după ea:
O zoreşte *miercurea*
Scoate capul, mai apoi,
Floarea următoare *joi*
Vinerea în spate-î stă.
Apoi, altă *sîmbătă*!
Duminica-n lăgă mare
S-a gătit de sărbătoare!
Iar grădina ce le creşte
Săptămîna se numeşte.

Gospodina

O furnică duce-n spate
Un grăunte jumătate
— Încotro fugi, surioară?
— la mă duc și eu la moară!

Și-s grăbită, și-s grăbită,
Că mi-e casa negrijită,
Și mi-s rufe e la soare,
Și copil cer mincare.

Nu, la noi
În mușuroi,
Nu e timp pentru zăbavă,
Că de n-am fi de ispravă,
Ar fi vai și-amar de noi!

de Otilia Cazimir

Nu vă jucați cu chibriturile!

Lenuța se joacă în casă cu păpușa. Îi face de mâncare. Așază cratițele pe aragaz ca mămica. Taie câteva frunze și le pune în cratiță. Face mâncare de fasole! Umple cratița cu apă.

Se duce în bucătărie și ia pe furiș cutia cu chibrituri. Deschide cutia. Scoate un băț de chibrit. Cum face mămica? Aprinde chibritul. Flacăra îi ajunge la degete. Scapă chibritul din mână. Chibritul cade pe rochița păpușii. Rochița ia foc.

- Ajutor, mămico!

Mama sare repede.

— Ce-ai făcut?

Ea stinge focul.

— Să nu te mai joci cu focul!

Dacă nu eram acasă puteai să iei foc și tu, și întreaga casă

În excursie

Este o zi frumoasă de vară. Plecăm în excursie cu tovarășa învățătoare. Vom vizita o grădină botanică.

Ne urcăm în autobuz. Găsim locuri libere. Păstrăm un loc pentru tovarășa învățătoare.

La prima stație se urcă, prin față, o bătrână. Alexe și Mioara se ridică în același timp să-i ofere locul.

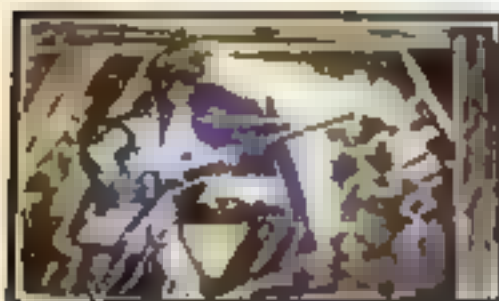
— Bravo, copii! Faceți cinste numelui de șoimi ai patriei.

*Șoimii patriei fac în fiecare zi
o faptă bună.*

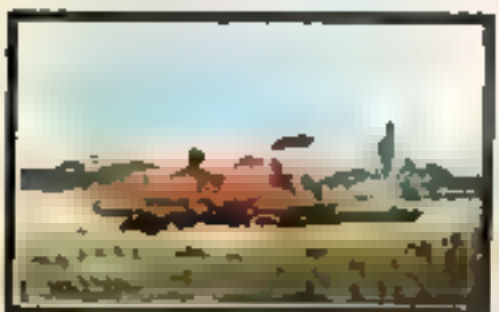
Tatăl meu

— Tatăl meu zidește case,
Cocoșat pe schele.
El cu fruntea lui ajunge
Pînă sus la stele.

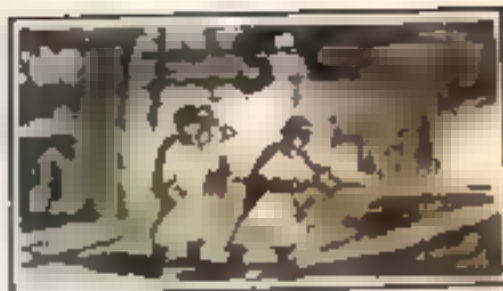

— Tatăl meu coboară-n
mină,
Ca să smulgă fierul,
Dar pe seară, mult îi
place
Să privească cerul.

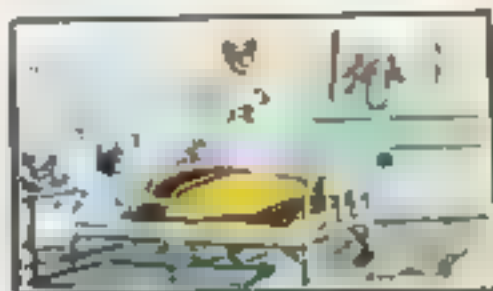

— Tatăl meu dă țării pîine,
E pe cîmpuri vara,
Are mari oștiri de grîne
Cît se-ntinde țara.

- Tata strău e-n uzine
Marile cuptoare;
Ferbe-n vatră, cu oțelul,
Bulgări de soare

— Alb halat îmbracă tata
În spital când vine.
Spune-i numai ce te doare,
El te face bine!

— Tata ne deschide-n școală
Cel dintâi caietul.
El ne-nvăță socotitul,
El, și alfabetul.

Eu cresc mare lângă tata
Și-nvăț carte bine,
Ca părinții mei să fie
Mândri și de mine!

Primăvara

Odată, fiicele bătrînului an se lăudau așa:
— Eu, spunea primăvara, sînt fiica cea mai
tînăra și mai frumoasă. Pe mine mă mîngie soa-
rele cu razete lui călduțe și luminoase.

Eu trezesc la viață întreaga natură.

Aici flori, dincolo ver-
deață, pomi în floare, zum-
zet de aibine, cîrîpit de
păsărele.

Ogoarele răsună de
duduitul tractoarelor. Cîtă
frumusețe, cîtă viață și ve-
selie peste tot locul!

Toamna

— Nici una dintre voi nu mă întrece în frumusețe, nici în bogăție, spunea a treia fiică a anului, toamna. Nu vedeți că peste tot, pe unde trec, pământul îmi dăruiește rodul? Am din belșug struguri, mere, nuci, zarzavaturi și legume.

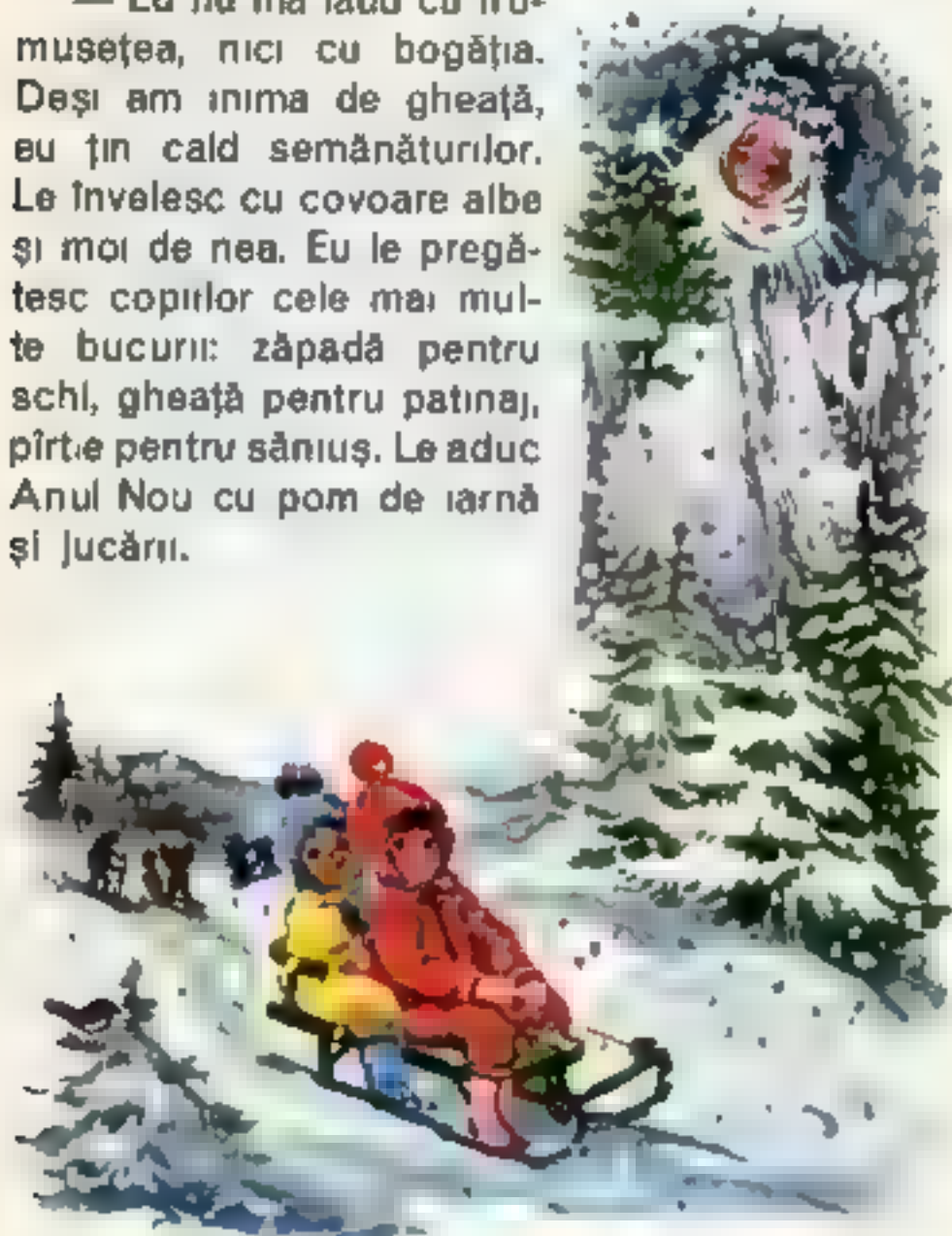
Hambarele sînt pline cu porumb

Iarna

Iarna, a patra fiică a anului, înveșmîntată în alb cu o cunună de stelute argintii, vorbea și ea astfel:

— Eu nu mă laud cu frumusețea, nici cu bogăția. Deși am inima de gheață, eu țin cald semănăturilor. Le învelesc cu covoare albe și moi de nea. Eu le pregătesc copiilor cele mai multe bucurii: zăpadă pentru schi, gheață pentru patinaj, pîrtie pentru săniuș. Le aduc Anul Nou cu pom de iarnă și jucării.

Ghicitoare

Are un copac
Cu douăsprezece ramuri,
Pe fiecare ramură.
Se patru cuburi
In fiecare cub
Cite septe oua

Gheor. ca. 27

Lunile anului sunt:
ianuarie, februarie,
martie aprilie mai,
iunie iulie, august
septembrie octombrie
noiembrie, decembrie

Texte pentru lectura suplimentară

Am șapte ani

De ce toți zic
Că eu sînt mic?
Șapte ani
Am împlinit.
Asta nu e de glumit!
Vezi? Încetul,
Cu încetul,

Am învățat
A fabetul.
De acum,
Eu pot citi.
Glume, basme, poezii.
Tot ce școala ne învață
Prinde bine-apoi în viață.

Vulpea și cocoșul

Odată, într-o seară, vulpea cea vicleană a plecat în sat ca să fure găini. În drumul său, ea întreba pe oricine întâlnea:

— Nu aveți cumva vreo găină de vânzare?

Un cocoș pintenat, cu creastă roșie ca focul și penele din coadă îndoite ca o seceră, văzînd-o pe cumătra vulpe și auzîndu-i dorința i-a strigat:

— Dacă vrei găini și rațe, uite colo un coteș.

Vulpea lacomă s-a repezit să-și umple sacul ce-l avea în spinare. Dar și mai repede ea fugi înapoi spre pădure.

În urma ei alerga Grivei, în a cărui cușcă intrase vulpea păcălită de cocoș.

Cocoșul de pe gard rîdea și striga:

— Ei, ce zici, cumătră vulpe, o să mai dorești găini?

Desenați și voi:

Iarba prețioasă

Ileana și Viorica vin spre casă. Fiecare duce pe cap câte un coș cu fructe. Coșurile sînt grele. Ileana se plînge mereu. Viorica merge și tace. Ba, chiar, de la o vreme rîde și cîntă voioasă.

— Cum de poți să cînti? o întrebă Ileana. Doar coșul tău e tot atît de greu ca și al meu.

Viorica rîde și spune:

— Am pus în coșul meu o iarbă de preț. De aceea nu simt greutatea. Fă și tu ca mine. Vei vedea cum coșul tău se va ușura.

— Dă-mi, te rog, și mie puțină iarbă sau spune-mi cum se cheamă ca s-o caut și eu.

Iarba aceasta scumpă este RĂBDAREA, răspunde Viorica și pornește înainte cîntînd.

Iubește munca!

A fost odată un om leneș de nu avea pereche. El se plîngea că nu-l ajută minile să facă treabă. Era tare neîndemînic. Toate îi scăpau din mîină și orice lucru îi ieșea pe dos. De aceea era sărac de nu avea nici după ce bea apă.

Într-o zi, în sat sosi un învățător nou. Se dusesse vestea despre el că este un om foarte învățat. Leneșul veni la învățător și-l rugă să-l învețe cum să devină bogat.

— Cînosesc niște cuvînte vrăjite, dar ele trebuie rostite în timp ce minile împletesc coșuri din răchită. Aceste cuvînte sînt: „Muncește repede și bine”.

Și de a doua zi omul începu să împletească coșuri. Cînd făcu mai multe le duse la cooperat vă. Cu banii cîștigați își cumpără cele necesare. Cu fiecare zi ce trecea omul nostru lucra cu mai mult spor. Nu peste mult timp ajunse printre fruntașii satului. De abia acum înțelese de ce învățătorul spusese despre acele cuvînte că sînt vrăjite.

Cravata de pionier

Cînd vei primi cravata
Cu cinste s-o păstrezi,
Drapelul nostru roșu
În ea mereu să-l vezi.

A flîit drapelul
Pe front, în grele lupte,
Și au căzut părinții,
Luptînd cu el în frunte.

Și mulți copii ca tine
În luptă și-au dat viața
Tu cînd privești cravata
Să-ți lumineze fața.

Republica, patria mea!

Pe tine cu drag eu te cînt,
Al patriei mele pămînt.
Și ție voios îți zîmbesc
Albastrule cer românesc.

Aici, eu mă bucur deplin,
Și traiul aici mi-e senin!
Și-aici îmi sînt anii voioși,
Căci tu mi-i înalți luminoși.

Pe tine, Partid, eu te cînt!
Pe-al patriei mele pămînt,
Să crească sub pavăza ta
Republica, patria mea!

G	G	\$	\$	H	H	J	J	B	B	I	I	I	D	D	D	S	.									
O	L	L	L	Ă	Ă	T	T	T	T	V	V	V	P	P	P	S	.									
O	O	O	C	C	C	U	U	U	U	E	E	E	E	R	R	R	?									
A	A	A	A	M	M	M	I	I	I	I	N	N	N	N	R	?										
c	i	c	e	c	e	l	a	t	a	t	ă	t	i	t	e	t	e	a	c	c	o					
l	a	l	e	l	e	a	u	a	c	a	b	i	l	o	l	o	a	i	m	ă	m	ă	r	ă	c	ă

la	lu	li	ou	om	am	un	un	ro	ro	mo	mo	cu	ca
ri	ri	re	re	me	me	mu	mu	ne	ne	nu	nu	ru	cu
ra	ra	ni	ni	na	na	na	mi	mi	mi	ma	ma	ma	ma
Co	Co	Ea	Te	Te	Ta	Tă	Tă	Ta	Ta	la	Ce	Ce	Ci
Că	Ra	Ra	Mă	Mă	Ai	Lo	Lo	Li	An	Ac	Au	Le	Le
La	Cu	Ca	Mo	Mo	Ro	Un	Un	Am	Am	Om	Ou	Li	Lu
													La

Ru	Ru	Cu	Nu	Nu	Ne	Ne	Mu	Mu	Me	Re	Ri	Ri
Ma	Ma	Ma	Ma	Mi	Mi	Mi	Na	Na	Na	Ni	Ni	Ra
pic	tat	nar	vol	cîn	tor	nul	văr	nea	mar	mir	pac	var
voi	voi	vin	cel	cel	tîn	cea	cea	cer	cer	tot	toc	toc
tac	lat	cul	cuf	lul	lul	rul	rul	cal	măr	mar	nuc	mac
lan	car	lac	loc	rac	cuc	nuc	lin	rar	rar	cor	cor	mîc

Für weitere Details: 0 30 30 10 10
 E-Mail: 0 30 30 10 10

Com. nr. 80188/32001
Combinatul Poligrafic
„CASA SCINTEI”
Bucuresti - R.S.R.

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ, BUCUREȘTI – 1986

